

THÁCH ĐỐ LỚN LAO: NÊN THÁNH GIỮA ĐỜI

Theo tôi thì không cần phải xảy ra hiện tượng bất thường mới có thể hoán cải một con tim trở về cùng THIÊN CHÚA. Tôi từng kinh nghiệm về sự nhẫn nại bao la và về nét triu mến vô bờ của THIÊN CHÚA khi Ngài muốn tỏ lộ với tôi về sự hiện hữu, về Tình Yêu Ngài qua vẻ đẹp của toàn thể vũ trụ. Thế mà tôi đâu có biết có hay! Trái lại, tôi vô tình hoặc trốn chạy thay vì lắng nghe lời Ngài. Thật ra lúc đó không phải hoàn toàn do lỗi của tôi. Bởi lẽ, vào thời kỳ đất nước Lettoni sống dưới chế độ cộng sản vô thần thì, không có vấn đề nói đến tôn giáo hay bàn đến chuyện THIÊN CHÚA hiện hữu.

Xin mở ngoặc giới thiệu đôi hàng về Lettoni, xứ sở thân yêu của tôi. Lettoni - một trong ba nước vùng Baltic với Litواني và Estoni - trước đệ nhị thế chiến 1939-1945 là quốc gia độc lập. Nhưng rồi do thỏa hiệp giữa Đức và Nga - muốn cùng nhau phân chia và ăn tươi nuốt sống Âu Châu - cả ba nước vùng Baltic bị tháp nhập vào Liên bang Xô-Viết. Mãi đến năm 1991 - sau 45 năm sống dưới ách thống

trị độc tài của đảng Cộng Sản vô thần - Lettoni mới phục hồi tự do.

Khi tôi chào đời vào năm 1962 thì Lettoni đã thuộc khối Xô-Viết và theo chủ thuyết cộng sản vô thần. Thời gian dài tôi hoàn toàn vô ý thức về sự hiện hữu của THIÊN CHÚA. Tuy nhiên, vào năm lên 4 tuổi, tôi đùa chơi với nhỏ bạn gái. Nhỏ này nói với tôi về sự hiện hữu của ma quỷ - có màu đỏ và màu đen - và sống trong hỏa ngục. Tôi không rõ ai nói với nhỏ như thế. Vì thế nhỏ thường sợ hãi khi phải ở một mình trong bóng tối. Phần tôi, tuy mới 4 tuổi, cũng đã tin rằng chắc hẳn phải có cái gì đó hiện hữu, mặc dầu tôi không biết cái đó là cái gì!

Thời gian lặng lẽ trôi qua. Năm 18 tuổi, tôi vẫn chưa có lý tưởng sống cũng chẳng biết phải làm gì cho cuộc đời mình. Tôi sống tại làng nhỏ tên Valka gần biên giới nước Estoni. Khi đến thủ đô Riga để theo đuổi việc học, tôi cùng bạn bè làm các cuộc du ngoạn đây đó để chiêm ngắm thắng cảnh và cũng để khám phá các nước láng giềng. Có lúc đoàn trẻ thám hiểm chúng tôi sang mãi nước Sibéri lạnh giá. Nhóm trẻ chúng tôi tụ họp chui và cùng hát những bài ca yêu nước - đang bị chính quyền cộng sản vô thần nghiêm cấm. Vào cuối thập niên 1980 với chính sách "Glastnost - trong sáng" và "Perestroika - đổi mới" do chủ tịch Mikhail Gorbaciov khởi xướng, chúng tôi thấy hé mở chân trời hy vọng.

Tôi gia nhập phong trào đấu tranh cho nền độc lập Lettoni. Trong các buổi hội họp tôi may mắn gặp những người mang nặng ưu tư bảo vệ gia sản văn hóa Lettoni. Họ cho tôi biết gần chỗ tôi trọ có một thánh đường sắp trả lại cho Giáo Hội Tin Lành Luther.

Vào một ngày đẹp trời mùa xuân năm 1989, tôi đến tham dự nghi lễ trao trả và làm phép trở lại ngôi thánh đường. Tận tâm tâm tôi vẫn khao khát và tìm kiếm chân lý. Mặc dầu cuộc sống tôi lúc ấy tương đối thoải mái và hạnh phúc nhưng nội tâm tôi vẫn như cảm thấy còn thiếu thốn một cái gì đó, một cái gì

mang chiều kích tinh thần và thiêng liêng. Thế giới hôm nay cần có các chứng nhân đích thật dám can đảm truyền giảng Đức Chúa GIÊSU KITÔ bằng chính đời sống. Tôi may mắn khi gặp các tín hữu Kitô chân chính như thế trong thời gian này. Cùng năm 1989 tôi xin lãnh bí tích Rửa Tội và gia nhập Giáo Hội Tin Lành Luther. Năm đó tôi 27 tuổi.

Sau khi ra trường, tôi hành nghề y tá trong một nhà thương lớn nơi thủ đô Riga. Đôi lúc trong đầu tôi nêu lên nghi vấn về ý nghĩa cuộc sống. Cùng với bệnh nhân, tôi trải qua giây phút vui mừng và hy vọng, nhưng cũng có rất nhiều đau khổ và tràn đầy nước mắt. Tôi đặt nghi vấn:

- Tại Sao??? Tại sao có đau khổ và con người phải chết khi mà khoa học tìm mọi cách để cứu sống???

Một lần nữa tôi chạm trán với màu nhiệm khiến tôi tìm kiếm câu trả lời cho những vấn đề không thuộc về thế giới này.

Thỉnh thoảng tôi ghé vào các thánh đường Công Giáo ở thủ đô Riga. Các nhà thờ Công Giáo thường mở cửa suốt ngày suốt tuần trong khi nhà thờ tin lành chỉ mở cửa vào các lễ trọng và Chúa Nhật. Vào nhà thờ Công Giáo tôi thường ngồi trước Nhà Tạm mà không hề biết trong Nhà Tạm có Minh Thánh Chúa nghĩa là có sự hiện diện của Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Nhà thờ tin lành không có nhà tạm vì giáo hội tin lành không tin nơi sự hiện diện đích thật của Đức Chúa GIÊSU trong bí tích Thánh Thể. Ngồi trước Nhà Tạm trong nhà thờ Công Giáo tôi cảm thấy tâm hồn thật bình an và hưởng nếm bầu khí trang nghiêm tĩnh mịch.

Ba năm sau - 1992 - tôi từ giã Giáo hội Tin lành Luther và gia nhập Giáo Hội Công Giáo thánh-thiện duy-nhất và tông-truyền. Cuộc đời tôi lại chuyển sang ngã rẽ khác và không kém phần đau thương. Bởi lẽ tôi mất đi số lớn bạn bè và các tín hữu tin lành xem tôi như kẻ phản bội! Một lần nữa tôi nêu nghi vấn:

- Tại sao cùng mang danh thánh Đức Chúa KITÔ nhưng các tín hữu Kitô lại chia rẽ nhau??? Tất cả các tín hữu Kitô đều cùng rao giảng và làm chứng cho Đức Chúa GIÊSU KITÔ mà! Ngài là Đấng Cứu Độ Duy Nhất đã chịu chết và sống lại cho toàn thể nhân loại, cho tất cả các tín hữu Kitô mà!

Từ khi gia nhập Giáo Hội Công Giáo tôi được hồng phúc biết đến tình yêu của Đức Mẹ MARIA, Mẹ Đức Chúa GIÊSU và Mẹ nhân loại. Đức Mẹ MARIA cũng là Mẹ riêng tôi. Đức Mẹ đi vào cuộc đời tôi qua việc tôi lần hạt Mân Côi cầu nguyện với Đức Mẹ mỗi ngày.

Năm 1996, Các Trợ Tá Tông Đồ của phong trào "Ơn Gọi Nên Thánh Đại Đồng - Pro Sanctitate" đến Cộng Hòa Lettoni để mở một Cử Điểm. Phong trào do Đức Cha Guglielmo Giaquinto (1914-1994) khởi xướng tại Roma năm 1947. Phong trào có mục đích truyền bá ơn gọi nên thánh đại đồng trong chiều kích cá nhân, gia đình, xã hội và Giáo Hội. Phong trào trở thành Tu Hội Đời và phổ biến tại nhiều quốc gia trên thế giới.

Kể từ sau năm 1996, các Trợ Tá Tông Đồ đến Lettoni hàng năm để cổ võ ơn gọi và mở các khóa huấn luyện. Lời rao giảng cộng với cuộc sống đạo đức của các Trợ Tá Tông Đồ quả thật là các chứng nhân hùng hồn, thu hút sự chú ý và kích động tâm tình của riêng tôi. Tôi thường xuyên đến nhà thờ và cầu nguyện trước Nhà Tạm có Minh Thánh Đức Chúa GIÊSU.

Ba năm sau - 1999 - tôi xin đến Bỉ Quốc để sống thử kinh nghiệm bên cạnh các Trợ Tá Tông Đồ. Tôi như nhận được Ánh Sáng từ Trời Cao kêu mời thay đổi tất cả. Tuy nhiên, không phải là điều dễ dàng. Tôi đã có việc làm vững chắc nơi nhà thương và trở thành người từng trải với một số kinh nghiệm trong cuộc sống. Tôi lại phân vân tự hỏi:

- Chúa muốn gì nơi tôi? Chúa muốn tôi phải làm gì? Có thể đây chỉ là ảo tưởng và mình lầm lẫn chăng?

Thế nhưng khi THIÊN CHÚA muốn điều gì nơi một tâm hồn thì chính Ngài sẽ ban ơn cần thiết, sự điềm tĩnh và điều chắc chắn để thực hiện điều đó. Và còn có Đức Mẹ MARIA nữa. Đức Mẹ không bao giờ bỏ rơi những người con luôn đặt trọn niềm tin thác nơi Mẹ. Quả thật, Đức Mẹ MARIA là Đấng Chỉ Bảo Đàng Lành!

Ngày 1-5-2005 tôi chính thức trở thành nữ Trợ Tá Tông Đồ gia nhập Phong Trào Ơn Gọi Nên Thánh Đại Đồng - Pro Sanctitate.

Chứng từ của cô Ingrida Cakarne, người Lettoni.

... "Nào muôn dân khắp cõi địa cầu, hãy hướng về Ta, thì các con sẽ được cứu độ, vì Ta là THIÊN CHÚA, chẳng còn chúa nào khác. Ta lấy chính danh Ta mà thề, lời chân thật này thốt ra khỏi miệng Ta, Ta quyết chẳng bao giờ rút lại: Trước mặt Ta, mọi người sẽ quỳ gối, và mở miệng thề rằng: Chỉ mình THIÊN CHÚA mới cứu độ và làm cho mạnh sức. Hết thảy những ai giận ghét Ngài sẽ phải đến với Ngài và thẹn thùng xấu hổ" (Isaia 45,22-24).

("Il Massimalismo per un impegno di vita", n.109, Settembre-Ottobre/2005, trang 43-46)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt